

# HUMOR

***Dove andare!?  
U Tusticare,  
po kolcare,  
za zabadare!***

Urbana, tj. seoska legenda, kaže da je za vrijeme II. Svjetskog rata i okupacije Sukošana od strane talijanske vojske jedan *did svojih tovaron poš*a u šumu *nasici* drvene kolce, ali ga je pritom zaustavio talijanski vojnik i (htijući mu maksimalno pojednostaviti talijanski jezik da ga bolje razumije), upitao: „Dove andare!?“ (Gdje ići!? Umjesto – Dove vai!? Gdje ideš!?). *A did mu je odgovorija*: „U Tusticare, po kolcare, za zabadare!“

## *Najfinje*

Prilikom povratka iz polja jedan je Sukošanac, stanovnik Staroga sela, ulazeći u *dvor*,<sup>1</sup> *pa<sup>2</sup> iz tovara*<sup>3</sup>. Pritrčala mu je kćer i pitala ga: „*Ajme, ćaćo, esteli se puno udrili?*“ A on joj je odgovorio: „*Nisan, zlato, nisan, ni puno ni malo, najfinje*<sup>4</sup>.“

(Prema usmenoj predaji, priče zapisala i uredila Radmila Bičić, u *marču* 2022.)

---

<sup>1</sup> dvorište

<sup>2</sup> pao

<sup>3</sup> s magarca

<sup>4</sup> u pravoj mjeri

# POZDRAVI

Prilikom pozdravljanja uobičajeno je osobi koju pozdravljate obratiti se s **kume, kuma, kušo**, čak i ako baš vi niste povezani kumstvom, ali svatko je kum nekome, pa eto!  
Primjerice:

**Ee, kume Ante!**  
**Kume Šime!**  
**A što je, kuma?!**

## ***Godino!***

Tako pozdravljaš onoga s kim si išao u isti razred, tko ima istu godinu rođenja ili – sličnu! 1958, 1968, 1978. – godina je ista, desetljeće ne mora biti!

## **Zenso!**

Tako pozdravljaš onoga tko ima isto ime. Poželjno je, čak i s velike udaljenosti, doviknuti:

**„Zenso, moj!“**

***Evala,***  
***evala!\****

\*turcizam, znači živio, bravo, sve pohvale; *Evala ti!* – puno ti hvala!

***Veselo!***  
***Veselo!***